

Dér har vi et andet udgangspunkt. Vi har det udgangspunkt, at hvis der er en rimelig mulighed for – og det er der i sådan nogle sager her – at få det afdækket ved domstolene, så er det den adgangsvej, vi bruger.

Men det er altså som sagt ikke noget, disse embedsmænd i Bruxelles har fundet på. De går ud fra, at vi gennemfører det, Kommissionen skal have ret til ifølge forordningen, i dansk lovgivning, og det er det, vi lægger op til her.

Hr. Ole M. Nielsen spørger så, og det er i familie dermed: Hvad sker der med de lande, der ikke har implementeret i tide? Ja, dér er der jo nogle helt klare regler for, hvad der sker i forhold til det. For det første bliver man hængt ud som en af dem, der ikke implementerer i tide, for det andet vil der blive foretaget en række aktive handlinger fra EU's side i forhold til at gøre de retskrav, som EU har i forhold til de pågældende nationalstater, gældende. Men det er ikke ensbetydende med, at man ikke kan komme på besøg eller ikke kan få retskendelse. Det er slet ikke sikkert, at de pågældende lande vil stille det op i deres nationale lovgivning.

Så understregede fru Pernille Sams, at hun og Det Konservative Folkeparti fandt, at det var meget vigtigt og væsentligt at få understreget, at de danske myndigheder deltager. Og her kan jeg sige, at det jo er gjort meget klart i lovtæksten – og deri er jeg fuldstændig enig med fru Pernille Sams – at de danske myndigheder deltager. Det gør de med Konkurrencestyrelsen og med den relevante ressortmyndighed i øvrigt. Men hvis der skulle være brug for at få det udbygget yderligere, står jeg naturligvis til rådighed for det.

Hr. Ole Sohn spørger, om Kommissionen vil kunne komme på besøg uden danske myndigheder. Det skulle ikke være tilfældet, så ville det være i uoverensstemmelse med de regler, Kommissionen selv har været med til at anerkende vedtagelsen af i Rådet. Det, der er tale om, er, at Danmark er forpligtet til at sørge for, at kontrolbesøgene kan ske på en måde, der svarer til det, vi ønsker at have opfyldt i dansk lovgivning.

Så siger hr. Egil Møller, at forslaget handler om, at man henter retskendelse i de tilfælde, hvor man som virksomhed vil nægte at modtage kontrolbesøg. Det er en lille smule forkert, for der sker jo simpelt hen det, at i det øjeblik man har været henne hos en virksomhed uden retskendelse og spurgt, må vi gerne komme ind, og virksomheden har sagt nej tak, ja, så vil

der jo gå et tidsrum, hvor man vil skulle indhente retskendelsen, og i det tidsrum vil man kunne forestille sig, at der vil blive taget nogle initiativer i tilfælde, hvor der måtte være et problem, til at sløre problemet eller bortskaffe dokumentation for problemet.

Og derfor er tilgangen til det her med lovforslaget, at der skaffes retskendelse under alle omstændigheder, sådan så man når ud til virksomheden. Så vil man stå med retten, og så vil der i øvrigt i langt de fleste tilfælde formentlig almindeligvis blive åbnet døre fra virksomhedens side.

Endelig skal jeg sige til hr. Morten Helveg Petersen, og det håber jeg sådan meget er det, der kunne være overskriften på lovforslaget og dets behandling, at vi her har fundet en fornuftig balance mellem retshåndhævelsen og retssikkerheden. Og det ser jeg frem til at få behandlet videre i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er der så en helt principiel diskussion, som egentlig burde være taget, dengang man behandlede den her sag i Folketingets Europaudvalg. Dér burde man have drøftet det for åbne døre. Det er jo lidt post festum, at befolkningen får lejlighed til at overvære sådan en debat her i Folketingssalen, efter at toget er kørt for mange år siden. Men det er så demokratispørgsmålet i det.

Dette her bliver jo vældig bureaukratisk og meget dyrt, og en masse embedsmænd skal rejse lange strækninger, og domstole skal give kendelser og dit og dat, og effekten ved vi jo godt bliver meget begrænset. Og det, jeg egentlig godt vil spørge ministeren om, er: Har ministeren en forestilling om, hvad nytteværdien er af de enorme offentlige midler, man nu sætter i sving her? Og det er jo skatteydernes penge, selv om de først har været rundt om Bruxelles. Jeg må indrømme, at jeg godt vil vide – men det må vi så vende tilbage til under udvalgsarbejdet – hvad det her i virkeligheden koster i forhold til, hvad man forestiller sig at få ud af det.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Lovforslaget lægger op til, at udenlandske embedsmænd skal have mulighed for at komme og kontrollere danske virksomheder. Jeg ved ikke, om ministeren kan svare mig på, hvorvidt